

ПІДКОРЕННЯ ЦІЛОГО КРАЮ ДЛЯ ХРИСТА

ЗМІСТ

ВСТУП

I. НЕ ВІДВЕРТАЙТЕСЯ ВІД БОРОТЬБИ

II. БУДЬТЕ ШЛЯХЕТНИМИ БОРЦЯМИ

- A. Будьте вірним
- Б. Виконуйте працю
- В. Терпіть лихо

III. ЛИШИВШИСЬ САМІ, ДІЙТЕ НАВІТЬ КРАЩЕ

IV. ПІДКОРІТЬ УВЕСЬ КРАЙ!

V. ЗРОБІТЬ ЦЕ ЗІ СВОЇМИ ХОРОБРИМИ МУЖАМИ

- A. Зробіть керівників груп успішними
- Б. Допомагайте керівникам груп стояти непохитно

ПІДСУМОК

ВСТУП

Боротьба! Ми її ненавидимо. Ми її уникаємо. Ми завжди думаємо про неї у негативному ключі. А вона скрізь. Боротьбою починається життя. Ми бачимо це у природі. Малесенькі пташенятка мусять видзьобати собі шлях з яйця, щоб почалося їхнє життя. Ми бачимо боротьбу в природі, ми самі переживаємо її щоденно, ми бачимо її в історії. І як би там не було, саме завдяки боротьбі у нас з'являється нагода докладати всіх зусиль і робити все можливе.

Герої та героїні, яких ми бачимо в історії, — це не ті, кому було все легко, кому завжди було добре, а ті, хто боровся та перемагав попри те, що перешкоди здавалися непереборними. Яскравим прикладом цього є російський письменник Федір Достоевський, якого багато хто вважає одним із найвидатніших літературних геніїв усіх часів. Його твори стали класикою. «Брати Карамазови» іноді вважаються найкращим з усіх романів людства. Проте починав він не так успішно. Усе складалося проти нього.

У 1849 році після декількох ранніх робіт його літературна кар'єра перервалася через велике нещастя. Він приєднався до групи молодих інтелектуалів, які досліджували та обговорювали французькі соціалістичні теорії, хоча у царській Росії була заборонена відкрита дискусія на подібні теми. На їхні таємні зустрічі проник інформатор, який працював на поліцію, й уся їхня група була арештована та засуджена до страти через розстріл. Їх уже було приведено на місце страти, але в останню мить вони отримали помилування, і розстріл замінили засланням. Достоевський був засуджений до чотирьох років каторги в Сибіру і до подальшої служби простим солдатом. В одній зі своїх книг Достоевський описує побут засуджених з усіма садистськими побиттями, страшенним брудом скрізь і відсутністю хоча б найменшої можливості усамітнення. Після звільнення з в'язниці він був направлений до гарнізонного містечка біля кордону з Монголією.

Згодом Достоевський став одним із засновників щомісячника «Час», який було закрито за нібито підривною статтю. А ще пізніше йому довелося поїхати за кордон, де він переховувався від кредиторів, оскільки успадкував борги свого брата. Це були роки фізичних поневірянь і злиднів, проте саме вони виявилися надзвичайно плідними. Він написав три видатні романи й у 1873 році повернувся до Росії всесвітньо відомим письменником. Його останній роман «Брати Карамазови» був написаний незадовго до смерті. Федір Достоевський досягнув успіху не лише попри труднощі, але великою мірою завдяки їм.

I. НЕ ВІДВЕРТАЙТЕСЯ ВІД БОРОТЬБИ

У Біблії є величезна кількість розповідей про різноманітні труднощі, які доводилося долати різним людям. Подивімося на Старий Заповіт. Що Бог намагався тоді зробити у світі? Він хотів дати світові потужне свідчення через один святий народ. І що ж ми бачимо у Старому Заповіті? Війну, війну, війну, весь час війну. Злі сили постійно нападали на святий Божий народ. Що більше ми читаємо, то більше розповідей бачимо про війни та загибель людей. Від Буття аж до Малахії Старий Заповіт весь наповнений війнами і битвами. А кому хочеться весь час читати про смерть і руйнування? Яка від цього користь?

Зазвичай ми дивимося на війни у Старому Заповіті своїми природними очима і бачимо у них звичайні події з історії людства. Але я закликаю вас надягнути духовні окуляри та зауважити той факт, що у своїй сутності це були духовні війни проти сил темряви. У Біблії нам сказано, що ми боремося не проти тіла та крові, а проти духовних сил темряви. Погляньте на ці війни духовними очима, і ви побачите, що там описані війни двох типів. Були війни та нападки іззовні, з боку народів, що населяли тогочасну Аравію, проти єврейського народу. А були війни, розпочаті всередині, коли Божий люд відходив від Бога. Коли цар Саул оступився, у державі почалися біди. Коли цар Давид згрішив, через його гріх загинули люди. Історії битв, які переживатиме ваша наставницька праця, будуть такі самі — історії про битви зовнішні та внутрішні.

І питання не в тому, що так жили у стародавні часи нецивілізовані варварські народи. Ті ж самі принципи ми знаходимо й у Новому Заповіті. У ньому ми знову бачимо принцип війни. Не той принцип, за яким одна держава воює проти іншої, а принцип духовної війни проти церков. Ми бачимо, що точиться духовна війна проти окремих людей і особливо керівників. Цікаво зауважити, що впродовж майже всього Нового Заповіту кожен автор так чи інакше згадує цю духовну битву. І в Новому Заповіті, так само як і в Старому, ми знову бачимо, що Бог ставить особливих людей, від яких має виходити ініціатива.

II. БУДЬТЕ ШЛЯХЕТНИМИ БОРЦЯМИ

Протягом усього Старого Заповіту Бог використовував особливих людей з особливим баченням — пророків, щоб підтримати та підбадьорити Своїх слуг у часи скрути. Так, Бог керував ізраїльським народом через храм та священників, тобто за посередництвом релігійної системи, і через царів, тобто через світську систему. Але між двома цими системами у Бога були пророки, яких Він знаходив для себе у різних місцях. Їхнє слово звучало немов тривожний дзвін. Вони були героями, які не боялися самі стати проти цілої ізраїльської держави, проти всього народу. Вони були лише з Богом, вони палали ревністю виконувати Його волю.

Бог і досі шукає героїв. Точнісінько так само, як і в Старому Заповіті, Бог упродовж цілої історії і навіть досі шукає активних людей, які поведуть за собою інших. І сьогодні тут, серед нас, Бог шукає активних братів, які будуть робити більше, ніж мінімум. Бог у кожній області шукає собі людей пророчого та апостольського типу. Він, можливо, шукає саме вас.

A. Будьте вірним

Часто служіння підготовки учнів здійснюється окремими людьми, які працюють самі в своєму окремому місці, керівниками груп, які працюють з тим, що їм дав Бог. Славко у своєму районі працює сам один. Брат Вадим чотири місяці працюватиме сам у новій області. Не завжди буває легко постійно докладати всіх зусиль, коли поряд нікого немає, або продовжувати справу, коли виникає спротив, але це важливо. Що це означає? Це означає, що якщо ви, брате, зробите справу, то вона буде зроблена. А не зробите — то й не буде зроблена.

Кожен із нас особисто відповідає за те, щоб це сталося. Нам потрібно передавати принципи керівництва від однієї людини до іншої, немов вогонь свічі, який дасть світло. У цьому полягало служіння пророків, і

таким було служіння ключових апостолів, які написали Новий Заповіт.

Б. Виконуйте працю

Подивімося на вірш Огія 2:4: *«А тепер будь мужній... і зміцнися... і роби́ть, бо Я з вами, говорить Господь Саваот»*. Для тілесної людини ці слова звучать суперечливо. Можна було б подумати: «Якщо Господь Саваот зі мною, то навіщо тоді працювати? Господь з нами, значить, Він виконає всю роботу. Він значно більший та значно кращий за нас». Нерідко ми, коли нас просять працювати, думаємо собі: «Та це важко. Стільки треба зробити, а я так втомився. О Боже, може, Ти щось з цим зробиш?» А Бог каже: «Уже роблю — через тебе». Бог каже: «Зміцнися. Працюй! Тому що Я з тобою! Якби Мене тут не було, тоді міг би собі відпочивати. Тоді міг би полежати на пляжі». Цікаво, правда? Хіба вам не спадало на думку, що мало б бути навпаки? «Коли Бог працює, мені тоді не треба нічого робити, я можу відпочити». Ні. Бог каже: «Зміцнися! Працюй! Тому що Я з тобою».

В. Терпіть лихо

Подивімося на 2 Тимофія 4:5: *«Але ти будь пильний у всьому, терпи лихо, виконуй працю благовісника, сповняй свою службу»*. Павло починає цей вірш словами: «Будь пильний у всьому». Не губить голови. Часто людина, зіткнувшись із різними труднощами, починає нервувати. Вона думає: «Ну і що тепер робити? Ви знаєте? Так можна? Ой, я забувся!» Вона починає щось одне, не доводить його до кінця, хапається за щось інше. Губить голову. Таке враження, що їй паморочиться, вона не може вже зосередитися. А у Біблії сказано: «Будь пильний». Я намагався, і це працює. Коли трапляється якесь лихо, я підходжу до нього так: «Ось величезна проблема, але я стану перед нею, а вона мене штовхатиме вперед». Ви стаєте наперед, щоб не губити голови; ви зберігаєте спокій і пильність.

Процитуймо знову ці жакливі слова: «Терпи лихо». Страшні слова. Біблія лише про саме лихо весь час веде мову. У Старому Заповіті — війни, у Новому — духовні битви. А мені хочеться просто прийти додому, сісти, і най буде Різдво! Нехай кожен день буде Різдво!

А Біблія знову і знову говорить про лихо. Каже нам його терпіти, стояти твердо, не губити голови. Нехай буде, це нормально, це факт життя — його не уникнути. І що ще тут сказано? Тут сказано: «Виконуй працю!» Цікаво, правда? Терпи лихо та виконуй працю.

Один із видатних суспільних лідерів XIX століття, який колись був темношкірим хлопчиком-рабом, якось сказав: «Уся історія поступу до свободи людини показує... що без боротьби немає й прогресу. Ті, хто бажає добра, не переживши зла, — це люди, які хочуть збирати врожай, не зоравши землі; вони хочуть дощу без грому та блискавки. Вони хочуть океан без страшного реву його вод. Влада не дає нічого, не висунувши спершу якихось вимог. Ніколи не давала і ніколи не дасть...»

Брати, ми знаємо, що лихо траплятиметься. Але боятися нічого. Це лише орання поля, на якому скоро зійде успіх. Один мудрець колись зазначив: «Життя на десять відсотків складається з того, що стається зі мною, і на дев'яносто — з того, що я з цим роблю». Ми маємо бути шляхетними борцями, які будуть просуватися вперед, які пройдуть усяку біду та дійдуть туди, де на нас чекає перемога.

III. ЛИШИВШИСЬ САМІ, ДІЙТЕ НАВІТЬ КРАЩЕ

Филип'ян 2:12: «*Отже, мої любі, як ви завжди слухняні були не тільки в моїй присутності, але значно більше тепер, у моїй відсутності, зі страхом і тремтінням виконуйте своє спасіння*». Я хотів би поговорити з вами про цей момент. Коли керівники служіння Нове життя церквам не зможуть бути поряд, що станеться тоді? Чи продовжиться ваше служіння? Чи, можливо, про вашу область напишуть: «Служіння тут проводилося дуже успішно, поки з першим поколінням працювали місіонери, але коли вони поїхали, праця припинилася»? Брати та сестри, ви були мені слухняні, ви ставилися до мене дуже добре. Ми проводимо ці конференції. До вас приїжджали керівники Нового життя. Однак до певної міри сьогодні я мушу вас просити працювати навіть краще, коли ми не будемо разом. Ми не можемо ціле життя кожні кілька місяців проводити конференції. Я буду десь в одному місці, ви — в іншому. Мене не буде поряд з вами, навіть попри те, що таке бажання є. Що казав апостол? Він казав: «Раніше ви чинили прекрасно, але тепер, коли я вже не з вами, чиніть, будь ласка, ще краще». Ще краще! Ось яким має бути наше гасло!

У Матвія 21:28 розповідається про чоловіка, в якого було двоє синів. Він сказав одному з них: «Піди й попрацюй сьогодні у винограднику». Син визирнув у вікно й каже: «Тату, ще сніг лежить. Може, завтра піду чи, може, вже наступного місяця. Ти не переживай, я все зроблю. Не варто непокоїтися, я про все подбаю». Але батько попросив не про це, він хотів, щоб син пішов уже зараз.

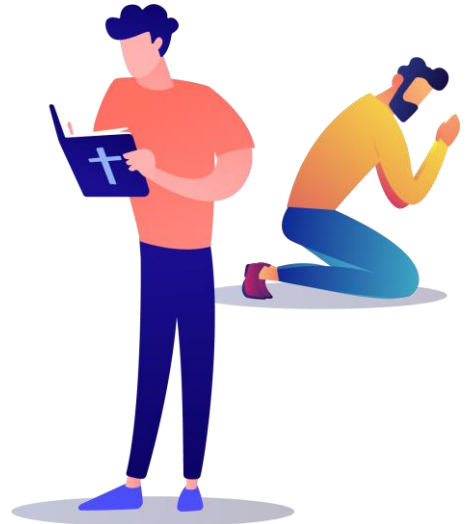
Кілька братів розповідали мені щось дуже цікаве. Вони казали: «Аврааме, зараз проводити євангелізації вже не так легко, як кілька років тому. На наші зібрання приходить не так багато народу. Не так багато людей кається у гріхах. Люди вже чули про Ісуса, люди вже читали різні брошури». Брати та сестри, все, можливо, і так. Духовний відгук у людей може поступово ставати все слабшим і слабшим. Що це означає? Це означає, що найближчих п'ять років нема підстав чекати, що буде організовано багато нових церков, бо не буде невірних, зацікавлених у тому, щоб прийти до спасіння. Якщо у вас є міста без церков, то вам потрібно це робити зараз! Якщо ви бажаєте підкорити свою область, то вам треба робити це вже зараз! Годі шукати відмовок. Кращого часу, ніж сьогодні, не знайти!

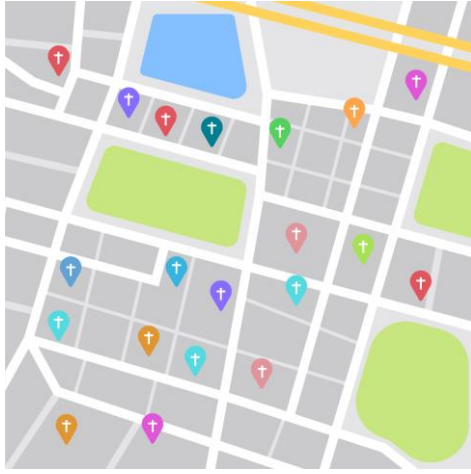
Ми маємо це зробити вже у цьому році. Уже цього року тут, у вашій області, вам потрібно надійно утвердити своє служіння. Думаю, що є кілька регіонів у нашій країні, може, кілька областей, де служіння настільки зміцнилося, що церква вже не буде працювати без нього. А в інших місцях ситуація інша, служіння перебуває на іншій стадії. Цей рік — це час для становлення вашого служіння. Це рік, коли ви маєте чогось досягти у житті учасників ваших груп. Потім іти й служити мусять вони. Я досі пам'ятаю, як серед керівників церкви траплялися брати, які мене питали: «Навіщо нам вивчати Біблію? Якщо я буду досліджувати Біблію, що це мені дасть? Яким чином це мені допоможе? Як це допоможе моїй родині? Що це дасть моїй церкві?» А яка в цьому досі є величезна потреба! Учасники ваших груп мають іти і нести Боже Слово і для благовістя, і для учнівства.

IV. ПІДКОРІТЬ УВЕСЬ КРАЙ!

У кожній області досі потрібно багато нових церков. У нас в країні понад дві тисячі баптистських церков, але завдяки служінню підготовки учнів у помісній церкві ми хотіли б побачити ще дві тисячі нових. Оце ціль! Яке завдання! Яка можливість! Але починати слід уже сьогодні. Я вам маю це сказати сьогодні, а завтра ви вже повинні складати план. Ваші наставники мусять довідатися про це післязавтра, а учасники їхніх груп — на наступний день по тому. Ось так з часом ця ідея розповсюдиться, і люди почнуть разом молитися. Ви всі знаєте вірш із Біблії: «Ось тепер день спасіння». *Тепер, сьогодні.*

Ви уже здійснюєте працю багато де. Поки інші думали, молилися, сподівалися, планували та обговорювали, ви вже взяли до роботи. У нашій країні у служінні Нове життя церквам навчається більше людей, ніж у всіх християнських освітніх програмах, узятих разом, але потрібно підкорити цілу країну. Бачення Нового життя полягає у тому, щоб у кожній без винятку місцевій церкві була група керівників, яку провадить та навчає пастор. Бачення служіння — щоб у кожному без винятку місті була церква, а в кожному, навіть найменшому селі — хоча б група християн. Чи є у вас таке бачення?

Я вірю, що цей рік — це рік для нашої праці у нашій країні. Ми увійшли у наш край. Всі старі труднощі лишилися позаду. Ми заволоділи краєм. Зараз ми є у більшості регіонів, ми досягли великих успіхів. Підготовка лідерів у церквах зараз здійснюється ледь не скрізь. Але що ми читаємо у Книзі Суддів? Вони не підкорили край **повністю**. Вони почали жити разом зі своїми ворогами. Вони почали домовлятися, почали йти на компроміси. Вони вирішили керуватися і хорошими новими ідеями, і старими поняттями. Вони сказали: «Та ми знаємо, що Авраам Байбл сказав робити так і так, але ми звикли ось так, по-нашому». Або так: «Я переконаний, що Біблія дійсно цього навчає, але якщо я так зроблю, то пастор відсуне мене від служіння. Ми все зробимо ось так і так». Вони вибрали не найкращий варіант, і благословення зникли. Остаточна перемога була відсутня на багато, багато років. Край не був підкорений повністю, він був постійно у стані війни. І аж до часів царя Давида народ не міг зробити того, що Бог хотів ще віддавна. Завдяки вірі та жертвовності Давида вдалося підкорити всю країну, і нарешті настав мир. Бог продовжує шукати

Давидів.

Брати, якщо ви підкорите край, то у вашій деномінації припиняться поділи та суперечки. Під владою Давида об'єдналася вся держава, весь ізраїльський народ. Між ізраїльтянами припинилися напади та вбивства. Є й багато інших благословень, які Господь бажає нам дати. Але не варто чекати, поки у вас буде ідеальна єдність, починайте вже! Не приймайте жодних виправдань, через які початок може бути відкладений. Коли ви нічого не робите, тоді вам не потрібні Господні благословення. А тому починайте підкоряти свій край вже зараз, і Господь благословить.

V. ЗРОБІТЬ ЦЕ ЗІ СВОЇМИ ХОРОБРИМИ МУЖАМИ

Завдання напрочуд цікаве, проте воно величезне. Я не можу сам один здійснювати повністю все служіння. Якщо мені вдається допомогти великій групі, наприклад, такій, як ви, то це вже чудово. Але й ви теж не можете самі впоратися з усім. Ми повинні залучати інших.

Мойсей крім усього іншого підготував собі учня — Ісуса Навина. Він вивів народ з рабства, а потім помер. До обіцяного краю народ увів його учень. Але його учень забув про одну важливу справу — він не підготував наступного провідника. Коли Ісус Навин помер, наступне покоління залишилося без керівника, і успіхи народу скінчилися.

Вам, теперішнім керівникам, потрібно бути наставниками для тих людей, яких Бог з часом зробить новими керівниками пророчого типу. Нам потрібні особливі та неповторні керівники для братства, які будуть діяти так, як пророки у часи Старого Заповіту, які були справжніми Божими речниками.

Ісус особисто виховував нових керівників, які Йому були потрібні для Його церкви та для продовження духовної боротьби. І так само Петро й Павло, а також чимало інших особисто виховували певну групу перспективних молодих людей, які мали стати новим поколінням духовного проводу церкви. Від своїх вихованців вони очікували, що ті стануть ключовими духовними лідерами наступної епохи, які продовжать духовну боротьбу та введуть церкву у наступне століття. А чи можна вас назвати Петром або Павлом? Чи є навколо вас молоді керівники церкви, які бажають бути з вами, які бажають вчитися від вас і смирення, і героїзму? Апостоли підкорили світ, а чи бажаєте ви підкорити свою державу?

Хто ці люди, про яких я веду мову? Можливо, сусідський хлопчик? Чи найвищий член вашого хору? Ні, я маю на увазі інших людей — тих людей, з якими ви вже працюєте і яких ви маєте спонукати до проведення груп підготовки учнів.

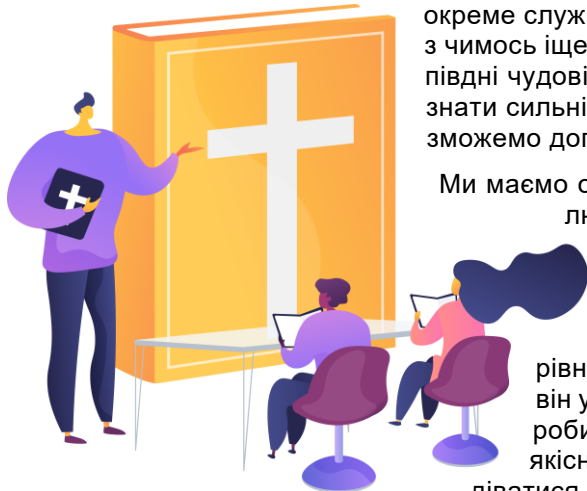
A. Зробіть керівників груп підготовки учнів успішними

Подивімося на Марка 13:34. «Як той чоловік, що від'їхав, і залишив свій дім, і дав рабам своїм владу й кожному працю свою, а воротареві звелів пильнувати».

Що я хотів би взяти з цієї історії? Зауважте, що у цьому вірші чоловік, який збирався їхати, дає вказівки окремим людям. Як зазвичай роблю я? Як зазвичай робите ви? Нам подобається звертатися до цілої групи! У своєму керівному служінні ми можемо зазирнути у свої нотатки та подумати: «О! Бог дав нам якраз таких людей, як треба. Ми цих людей знаємо. Це не новачки. Ми бачимо звіт про їхні справи, ми знаємо, що вони вірні. Вони знають нас, знають наші цілі, тому вони мають самі зрозуміти, що слід

робити». А чоловік у притчі зробив не так. Він пересвідчився, що кожен точно знав, що від нього чекають. Цього слід навчитися й вам. Робити окремих людей успішними. Робити успішним кожного керівника групи.

Кожен керівник групи має якісь свої проблеми. Кожен має своє служіння у різних куточках вашої області. У кожного з них свій характер — двох однакових немає. Що не людина, то окремий характер і окреме служіння. У неї свої особливі проблеми, наприклад, з транспортом чи з чимось ще. І сатана нападатиме на нього теж по-особливому. Можливо, на півдні чудові успіхи, а на півночі нападає сатана. Нам потрібно дослідити та знати сильні й слабкі сторони кожного керівника груп. Тоді кожному з них ми зможемо допомогти стати борцем і переможцем.

Ми маємо обов'язок, немов пророки та апостоли, передавати світло іншим людям. Запалювати в них внутрішній вогонь! Навчати їх, щоб вони могли досягати успіху. Ви вже почули багато лекцій. У вас була лекція про те, як проводити обговорення у малій групі. Чи обговорили ви почуте окремо з кожним керівником групи? Чи перевірили, наскільки кожен зрозумів цю тему? Чи дійсно кожен керівник групи знає, як використовувати цей матеріал? Чи відчувається він упевнено? Можливо, ви поїдете, а він казатиме: «А що мені тепер робити?» Недостатньо просто завалити ваших керівників груп купою якісного матеріалу. Не можна просто надавати їм гарних ідей та сподіватися, що вони підуть і зроблять усе правильно. Щоб підкорити цілу

країну, ви повинні кожного керівника групи зробити лицарем, хоробрим мужем, щоб навколо вас були хоробрі мужи, як у Давида в давнину. Давид знав кожного зі своїх лицарів, знав його ім'я, знав його сильні сторони.

Б. Допомагайте керівникам груп стояти непохитно

Подивімося на 1 Коринтян 15:58: *«Отож, брати любі мої, будьте міцні, непохитні, збагачайтесь завжди в Господньому ділі, знаючи, що ваша праця не марнотна у Господі!»* Апостол Павло щойно відвів цілий лист на те, щоб дати братам у Коринті духовні настанови. І тут на закінчення, підсумовуючи все написане, він каже: «Будьте міцні!» Лише два слова. «Будьте міцні!» Багато говорити немає потреби. Кожен і так знає, що це означає. Ми всі знаємо, що це означає. Достатньо було лише двох слів, щоб чітко нам сказати, що треба робити. Він сказав: «Будьте... непохитні». Очевидно, Павло думав, що з'явиться щось таке, що зможе їх похитати. Коли щось таке з'являється у вашому житті, якою буває ваша реакція? Нерідко буває так, що воно ще не встигло з'явитися, а ми вже біжимо геть навіть до того, як вигукнемо: «Ой, ні!» Павло сказав: «Будьте міцні, непохитні!» Коли щось починає коїтися, потрібно не опускає руки, а стати міцно і сказати: «Хвилинку! Що це таке?»

Я пам'ятаю, якось я приїхав до столиці. Мені треба було перейти вулицю. Але я не зміг, бо машини рухалися безперервним потоком. Для пішоходів горіло зелене світло світлофора, але машини не зупинялися, і ніхто не міг перейти вулицю. Я хотів перейти, світло було зелене, а машини все їхали і їхали. Урешті-решт я втомився чекати і вирішив: «Зараз моя черга», — і почав переходити на інший бік. Автомобілі зі скреготом почали гальмувати, а одна зупинилася буквально у кількох сантиметрах від моїх ніг. Водій відчинив двері та заволав: «Ти з глузду з'їхав, чи що?!» Я йому нічого не відповів, а розвернувшись до інших пішоходів, які чекали зі мною, і сказав: «Ходімо, зелене світло».

Апостол Павло попереджає нас, що проблеми будуть завжди. Буде незгода. Будуть непорозуміння. Буде спротив. Будуть обмовляння. Нам завжди доведеться все це долати. І що ж нам радить робити апостол Павло? Хіба він каже нам: «Коли з'являються проблеми, треба молитися»? Чи таке: «Вам треба один з одним радитися»? Чи, може, таке: «Напевно, слід розробити новий план»? Ні!!! Він каже зовсім не це. А що? Він говорить: «Збагачайтесь завжди в Господньому ділі» (або «Визначайтеся у ділі Господнім повсякчасно»). Секрет якраз у цьому — відзначитися у Божій праці, довести її до кінця. Не дозволити собі відволікатися на різні маленькі проблеми. Не витрачати багато часу на дрібниці. Не дати їм украсти ваш спокій.

Одна із рис, характерних для плоду Духа, — це мир або спокій. І є той, хто не бажає, щоб ця риса була вам притаманна. Але ви можете просто сказати сатані: «Знаєш, це вже твої проблеми. Я маю мир спокій, і я буду його зберігати». Вам потрібно зберігати спокій та зосередити увагу на праці. Ви

маєте відзначитися у праці, ви повинні вважати її за багатство. Це дуже важливий вірш. Будьте міцні! Не дозволяйте, щоб вас щось схитнуло, і повністю віддавайтеся праці.

Я це кажу не лише для того, щоб вам було добре. Вам потрібно донести це повеління до своїх керівників груп. Вони мусять знати, що це їхній обов'язок. Їм треба зрозуміти, що вони не наймити, а пастирі для довірених їм овець. У Біблії сказано, що коли приходить вовк або ведмідь, наймит тікає. Коли з'являється проблема або якісь труднощі, наймит знизує плечима та йде собі геть. Брати та сестри, нам потрібно навчати та готувати достойних людей, які чудово впораються з працею. Нам потрібні брати та сестри, які працюватимуть з найвищою якістю. Бог поклав на мене обов'язок зробити вас успішними. На вас Він поклав обов'язок зробити успішними ваших керівників груп.

ПІДСУМОК

На закінчення я хочу вас запитати: «Коли ви переглядаєте записане на сторінках Біблії, що ви бачите? Про кого йде мова?» Майже завжди про керівників та провідників. У Старому Заповіті — про царів, воєначальників, священників. У Новому Заповіті — про керівників церкви. Керівник — це як годинник точного часу в прямому ефірі. Такий годинник значно важливіший за той, що у нас на руці, бо свої годинники ми звіряємо та виставляємо за таким центральним годинником. Так само відбувається і з характером людини, яка веде за собою інших, — своїми стандартами поведінки вона показує, як поводитися іншим. Брати та сестри, від керівництва залежить усе. Залежить від мене. Залежить від вас. Залежить від інших керівників, яких ви зробите успішними. Усе, що казали пророки та апостоли, вони казали тим, хто вів за собою інших людей. У їхньому слові, зверненому до слухачів, завжди була одна тема — не відступайте, ідіть уперед, і від Бога прийдуть благословення. Якщо ви робитимете це зараз, то цей рік стане найкращим вашим роком. Така у мене є надія. Обов'язково просувайтесь вперед! Крокуйте переможним кроком! Знайдіть сто чоловіків, які не люблять нікого, крім Бога, і не ненавидять нічого, крім гріха, і ви змініте лице нашої держави!

- Не відступайте перед лицем боротьби.
- Уперед!
- Знайте, що благословення прийдуть.

Амінь, і нехай буде так. Молімося за створення духовної країни. Хай Бог вас благословить!

Благословень вам, любі друзі!

Ми раді запропонувати вам відео-, аудіо- та друковані матеріали, які були створені служінням Нове життя церквам. Вам надається право використовувати цю лекцію в роботі з іншими людьми.